

Grootvorst Helmholt is een levende legende

Met zijn zevende Friese titel en tweede Sulveren Pols bewees Bart Helmholt zaterdag in Winsum nog maar eens een fierljeppenomeen van ongekende grootte te zijn. Het geheim van de 31-jarige Burgumer? Eeuwige honger naar meer.

Ernst Slagter

Winsum | De tand des tijds draagt vaak mythologiserende krachten met zich mee. Maar wie slechts een vlotte blik op het palmares van Bart Helmholt werpt, kan er niet omheen dat het fierljeppenschap van deze tijd een levende legende in haar midden heeft. Het nieuwste wapenfeit? Tot zaterdag was Roel Bokke Span de enige die tot tweemaal toe drie keer op rij Fries kampioen werd. Dat geschiedde in de jaren zestig en begin jaren zeventig, toen de polsstokken nog van hout waren en de afstanden handmatig op de borden moesten verschijnen.

Terwijl het fierljeppen door de decennia heen evolueerde, kreeg Span ondanks nieuwe grootheden als Gerhard Vlieger en Rimmer Abma nimmer een opvolger. Tot zaterdag dan, toen Helmholt 42 jaar na Spans voltooiing van diens tweede trilogie ook zijn tweede Sulveren Pols mee naar huis mocht nemen. De wijze waarop hij dat in deed getuigde bovendien van de suprematie die de Burgumer al jaren achtereen tentoonspreidt op de belangrijkste momenten.

Al in zijn eerste sprong zette Helmholt de toon met 20,04 meter en in de laatste finalepoging volgde een machtig slotakkoord van 21,42. In het lange tijdsbestek daartussen beet de ene na de andere concurrent zich stuk op de kampioenen der kampioenen. Helmholt's laatste afstand was niet alleen goed voor een Winsumer schansrecord; nooit eerder was er zover gesprongen in Fryslân.

Enkel op de Utrechtse bodem van Linschoten landde Helmholt twee keer verder in een zandbed, maar het ontbreken van een nieuw Nederlands record was zaterdag zeker geen spelbreker.

Daarvoor werden de schansen wellicht ook teveel door de harde wind geteisterd, al wuifde de hoofdrolspeler zelf die suggestie al snel weg. Voordat het Frysk Folkliet bij de opening van het FK voor het eerst werd geblazen, had hij zijn ploeg-

Nooit eerder werd er op Friese bodem zover gesprongen door een fierljepper

maat Nard Brandsma nog wel op diens wat rankere postuur gewezen. „Ik zei tegen Nard dat het geen weer voor kleine mannetjes was. Nu was het zaak om wat 'kont in de broek' te hebben.” En lachend, wijzend op de eveneens smalle juniorenkampioen Age Hulder: „Behalve Age dan. Die satéprikker werd blijkbaar niet gepakt door de wind.”

„Ik zat 's ochtend al om half zeven op het fietsje. Toen dacht ik: als het vanmiddag nog harder gaat waaien, gaan we straks allemaal achteruit. Maar vooral bij onze schans bleef de wind aardig achter de bomen. Bovendien ging-ie ook nog wat liggen

Bart Helmholt is uitzinnig van vreugde tijdens het FK in Winsum. Hij pakte op legendarische wijze een al even legendarische titel. Foto: Martin de Jong

in de finale. Mijn eerste sprong gaf al zoveel vertrouwen dat ik al bijna zeker wist dat niemand van me ging winnen. Ik baalde alleen nog dat ik in de finale niet nog één keer kon springen, want ik was er van overtuigd dat ik goed genoeg was voor een Nederlands record.”

Die kleine onvrede was tekenend. Hoewel het duo Span en Helmholt slechts met veel fantasie een rijtje te noemen is, had die laatste zijn blik met de krans om de nek alweer op de horizon gericht. „Dit zijn prestaties waar ik pas na mijn loopbaan op terug wil kijken. Ik ben nu alweer gefocust op wat er nog meer moge-

lijk is.” Op korte termijn moet dat de koppositie in het seizoensklassement van het Frysk Ljeppers Boun zijn, waar Helmholt in Winsum opnieuw een stapje dichterbij leider Oane Galama kwam. „Ik spring nog steeds in dat rare shirtje waar ik niet aan gewend ben. Het doel is om over twee weken in It Heidenskip alsnog het leiderstricot aan te trekken.”

„En er zit echt nog veel meer in. Vorig jaar heb ik tijdens de winterperiode overwogen om te stoppen, maar inmiddels valt alles - sportief en werkgerelateerd gezien - zo goed op z'n plaats, dat ik nog jaren verder wil. Misschien zal ik op termijn min-

der competitiewedstrijden meemaken, maar op deze podia zullen ze mij nog lang blijven zien.”

Nu onlangs bekend is geworden dat het NK van 2018 op de vertrouwde schansen van Burgum versprongen wordt, wil Helmholt zijn eigen afscheid regisseren. Tegen die tijd telt hij 35 lentes. „Dan en daar is het tijd voor de laatste klapper. Tot die tijd heb ik de kans om nog eens drie keer Fries kampioen te worden en weer een Sulveren Pols te pakken. Dan zou ik de enige zijn. Dat is een geweldige uitdaging.”

Tot dat gewenste moment zal hij in één adem genoemd worden met

Roel Bokke Span. Die andere legendarische ljepper kon op het FK niet aanwezig zijn, maar zal zijn opvolger ongetwijfeld een warm hart toedragen. „Helaas moest Roel Bokke ook ontbreken in het fierljeppcafé van vrijdag, maar ik heb begrepen dat hij het op radio gevolgd heeft”, zei vader Hans Helmholt. „Bij onze familie staan juli en augustus al twintig jaar lang in het teken van fierljeppen. Dat ik trots ben, spreekt vanzelf. Bart is geen geboren talent en brak pas in de junioren door. Hij heeft er altijd keihard voor moeten werken. Dat zorgt voor de grootste voldoening.”